Vžijte se do situace, že „Filosofská historie“ A. Jiráska má být převedena do současné reality. Na základě následujícího úryvku vytvořte dialogy pro film nebo pro divadlo tak, jak by je pronášeli dnešní studenti – je možné změnit i názvy povolání a odkazy na reálie.

Např. výchozí text:

„To je ale hlupák!“ kroutil hlavou Petr. „Je to hlupák, a k tomu ještě v hrdlo lže,“ přitakal Karel.

Přepracovaný text:

Petr: To je pěknej kretén!

Karel: Jo, kretén, a navíc kecá.

„Špíno,“ začal po chvíli Hanák.

„Studuju,“ mrzutě odbyl jej druh; ale netrvalo to ani pět minut, a již letěla kniha do kouta a student vyskočil.

„Ďas vezmi všechnu filosofii!“

„Proč se durdíš?“

„A kdo by se smál? Namáhám se jako bloud a dostanu konečně nějakou tu primu a koneckonců – musím přece do kutny! Já tím fráterem nebudu, ne a ne!“ a prudce přešel několikráte nevelkou prostoru.

„Jaký brouk ti najednou vlezl do hlavy? Pojď sem, hošku, pojď, tu se postav.“

„Nech toho!“

„Nevymkneš se mi, přiznej se, tys zamilován!“

Hnědé líce nezkušeného, prostoduchého filosofa zbarvilo se do temna. Byl v rozpacích.

„Kdo ti to pověděl? Co – ti –“

Ale hlas a výraz tváře jeho nepřesvědčovaly.

„Tak se mi svěř, kamaráde!“

„Nech mne! Tobě se svěřit!“

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....